

## Alle kan vist se det....

En lille hverdagsblues om at være anderledes....



Alle kan vist se det: jeg går rundt og lider,  
Øv, det presser på nu, slider mig fra alle sider,  
Åh, det gør så ondt -  
Mor aner det, far ænser det,  
Søstre - selv min lille bror,  
Kurt, Inga, og Emma - og så naboens ved siden af,  
Jeg tør ikke sige noget,  
tænk hvis det ku` ses,  
For så blev der grinet højt,  
Og så sku´ der les!

I mit eget selskab ka´ jeg intet miste,  
Så jeg bliver hjemme, vælges altid kun som sidste,

håbe kan jeg ej -  
Og drengene - og pigerne,  
– selv dem på de andre hold -  
Højt hvisker de, dumt snakker de,  
De må ikke vide noget.  
Måske har de gættet lidt,  
Det er ikke nemt!  
Vogter på min hem´lighed  
Den bli´r aldrig glemt!

Er jeg ualmind´lig, dum og uforstandig?  
Er der ingen andre, føler mig så pokkers mærkli´,  
- Livet er no´t lort!  
Hvis bare en ven vidste,  
Hvordan det her sku` ende godt,  
Så ku jeg måske se det, og finde no´n der´ ligesom mig!  
Løfte sløret, finde lys,  
Hvorfor lige mig?  
Føles som en ensom kat  
På en stenet vej!

Melodi: René Giannini (Furefolk), tekst. Allan E. Petersen (Furefolk), oktober 2016